

Kamererarens, Bokhållarens, Ombudsmannens och Vaktbetjentens arvoden måtte å ordinarie aflöningsstat öfverflyttas.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

G. Kolmodin.

N:o 234.

Af Herr G. Kolmodin: Att lånekontorets i Wisby från Riksbanken egande förlag måtte från 1869 års början förstärkas med 300,000 R:dr m. m.

Då oktrojen för Filialbankens i Wisby verksamhet vid medlet af nästkommande år, 1869, upphör, och då ovisst torde vara, huruvida en enskild bank med sedelutgifningsrätt, med dess föreskrifna minimifond af 1,000,000 R:dr R:mt, kan komma till stånd inom en provins med så ringa folkmängd som Gotland, och der jordegendomarne i öfvervägande allmänhet äro fördelade i så små lotter, och der, med högst få undantag, några större possessioner icke finnas;

då, under denna förutsättning, och i mån som Filialbanken för sin realisering indrager ur lånerörelsen sina nu tillgängliga medel, stora svårigheter för affärsrörelsens obehindrade och ordentliga gång måste uppstå, derest annan utväg för dess underlättande icke beredes;

då dessutom känt är, att Riksbankens åt lånekontoret i Wisby lemnade förlag, äfven under Filialbankens verksamhet, årligen visat sig i så måtto för lånebehovvet otillräckligt, att dels å allmänna fonden, och oaktadt lånekontors-styrelsen vid flera tillfällen måst alldeles inställa emottagandet af ansökningar å nämnda fond, lånesökande vanligtvis, innan deras låneansökningar kunnat, i brist af tillgång, komma under pröfning, fått afvakta en tid af 5 à 6 månader;

och då slutligen försträckning å handels- och närings-fonden hvarje vår, när sjöfarten börjat, och hvarje höst, när skörden för handeln, blifvit tillgänglig, varit erforderlig;

så vågar undertecknad, med stöd af ofvan anförda skäl, och med fästadt afseende på provinsens isolerade läge, härmedelst värdsamt föreslå:

att Riksdagen ville besluta, att lånekontorets i Wisby från Riksbanken egande förlag, utgörande för närvarande 400,000 R:dr R:mt, en tillfällig försträckning af R:dr 50,000 obereknad, måtte från 1869 års början förstärkas med 300,000 R:dr, af hvilken summa 150,000 R:dr måtte till allmänna diskonten, och återstoden till handels- och närings-diskontfonden anvisas.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

G. Kolmodin.

N:o 235.

Af Herr **C. J. Bergman:** Att vid Rikets elementarläroverk fornnordiska språket måtte, så fort behöfliga läro- och läseböcker hunnit utkomma, upptagas bland undervisningsämnena och der blifva, i stället för Tyskan, det begynnande och grundläggande språkämnet *m. m.*

Sedan i våra dagar Svenska språket omsider blifvit hedradt med en plats bland de Svenska elementarläroverkens bildningsämnen; sedan några stycken äfven af Norges och Danmarks litteratur der börjat meddelas; sedan Rydqvists "Svenska språkets lagar" ur fornspråkets rika grufvor frambrutit och lagt i dagen det dyrbaraste materiel för undervisning i modersmålets "rykt och riktighet"; sedan kring de vid våra båda universiteter inrättade lärostolar för fornnordiska språket och litteraturen en allt större krets af lärjungar börjat sluta sig; sedan äldre och yngre lärare i nämnda vetenskap medelst föreläsningar och skrifter hos högskolornas ungdom väckt håg och kärlek för våra nordiska förfäders snillebragder i sång och saga, i lagstiftning och vishetslära; och sedan dessa studier der, vid högskolorna, så slagit rot och vuxit upp, att mogen frukt äfven för de lägre skolorna kan derifrån påräknas; så torde nu, tvifvelsutän, tiden vara inne, att allvarligt och kärleksfullt